Nieznani, Dama z fal

Z koralowych wysp dziki wiatr wyrzeźbił Ją,
Z trawy morskich źdźbeł zrobił włosy,
Gdy witała brzeg, brzeg przywitał Ją,
Zrosił stopy Jej kroplą z rosy.
Ref.: Damą z fal - nazwali Ją ludzie,
Damą z fal - co w oczach błękit ma,
Damą z fal - co serce ma zimne,
Damą z fal - co zgubi mnie i tak.
Omotała mnie, wpadłem w sieci Jej,
Szedłem za Nią tak na skraj świata,
Była moim dniem, nocą była snem,
Nieuchwytna panna i nieznana.
Ref.: Damą z fal - nazwali Ją ludzie,
Damą z fal - co w oczach błękit ma,
Damą z fal - co serce ma zimne,
Damą z fal - co zgubi mnie i tak.
W moim kolorowym śnie opuściła nagle mnie,
Rozpłynęła się w niesionej wiatrem fali,
Lecz powróci kiedyś tu, by posłuchać ludzkich słów,
Pełnych ciepła i nikogo już nie ranić.
Ref.: Damą z fal - nazwali Ją ludzie,
Damą z fal - co w oczach błękit ma,
Damą z fal - co serce ma zimne,
Damą z fal - co zgubi mnie i tak.